

L'estratègia de projecte es fonamenta en una doble pell, que embolcallant la sala del teatre, absorbeix tot el programa tancat i les distribucions verticals, distribueix les instal·lacions i absorbeix tots els nous esforços estructurals de l'edifici alliberant l'estructura vertical existent, que només suportarà la coberta.

Jordi Bernadó - Gran Teatre del Liceu. Barcelona. 2004

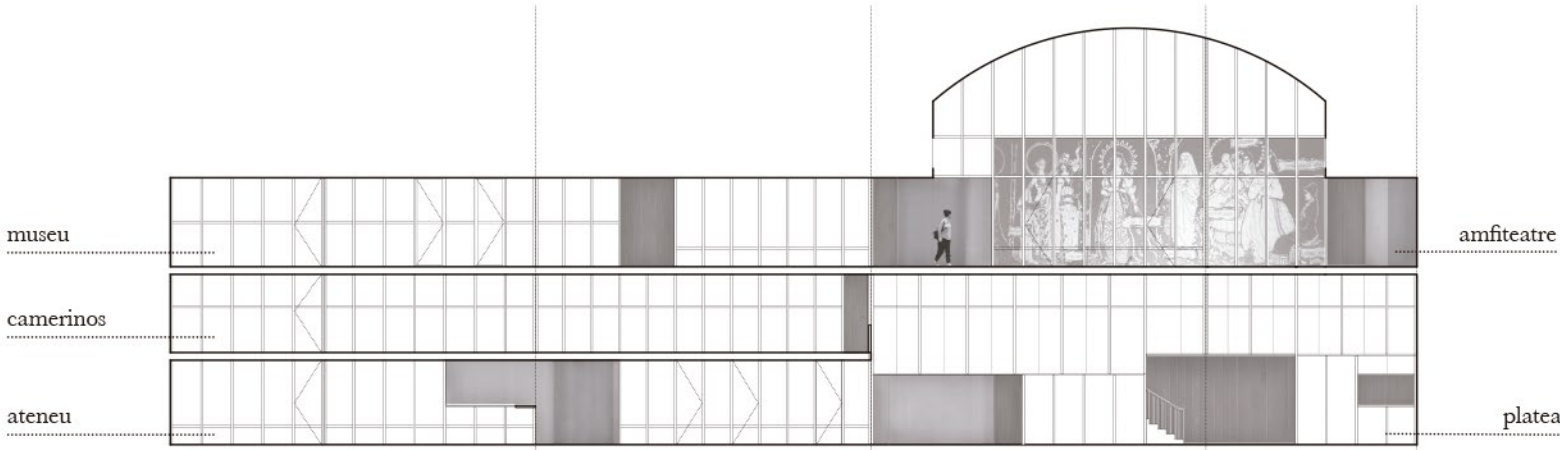
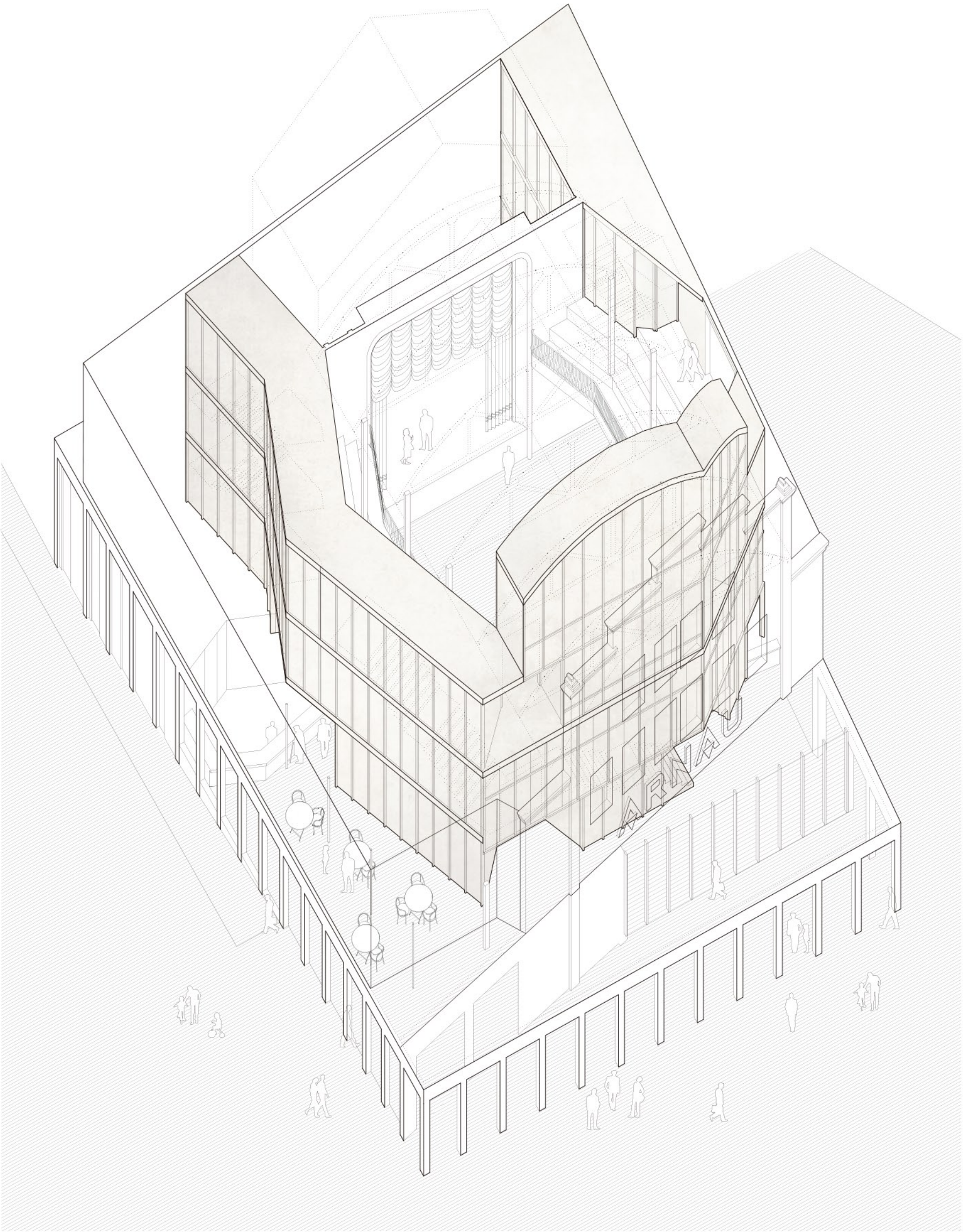
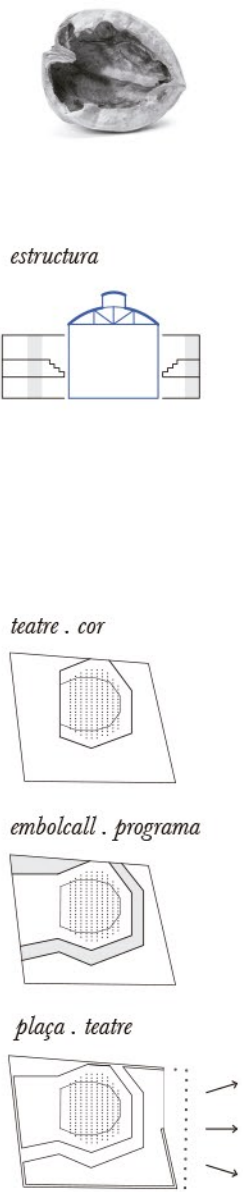
Memòria del foc que mai es va produir

Recuperar l'Arnau és, fonamentalment, **recuperar la sala de butaques** amb la seva imatge original en tots i cadascun dels seus detalls. La ferradura és el cor de l'edifici que en manté la seva essència. La fotografia de Jordi Bernadó del Liceu, ens suggereix pensar en aquests teatres a la italiana de principis del segle XX com un decorat, amb tots els seus colors i ornaments formant part essencial de la cerimònia d'anar al teatre. La proposta vol reforçar aquesta percepció de la sala com a decorat, tractant la resta com el rereskena.

Embolcallem la sala i la protegim amb una **doble pell que contindrà tots els serveis**, deixant la resta de l'espai buit. Aquest volum, que suportarà el decorat de la sala com una escenografia, es tractarà exteriorment amb **fusta cremada**, memòria i record d'allò que no va existir mai, i interiorment utilitzarà el **vermell** teatral que ens farà palès el seu paper de llindar al món de la il·lusió. L'escala principal s'encabirà en aquest espai.

Volem potenciar el caràcter original del teatre Arnau, i per tant el teatre a la italiana amb la seva pendent i situació elevada de l'escenari, però **un terra hidràulic** permetrà construir una superfície plana per altres tipus d'espectacles i actes quan calgui. Des d'un punt de vista urbà, cal tornar a religir el teatre amb l'espai públic que l'envolta, i per això proposem afegir un **porxo**, a la manera de molts dels teatres antics de Londres i d'un volum similar als antics tendals de les imatges històriques, que ajuden a construir una porta a escala urbana, un espai de filtre i un fons d'escenari per a espectacles a la plaça. Proposem modificar també una mica el principi de la pendent del carrer de les Tàpies per tal de connectar correctament l'ateneu amb el Parc de Sant Pau del Camp.

Mantenim l'**estructura original de fusta**, un dels elements més característics del teatre, deixant que tan sols suporti la coberta i la resta de l'edifici es recolzarà en la doble pell i en les façanes.

alçat i secció desplegat de la peça que embolcalla la ferradura del teatre.

